

'We zitten hier niet in the middle of nowhere'

Wat vinden jonge Amsterdammers van hun stad? Wat is er leuk aan Amsterdam? Op welke plek komen ze liever niet? Wat zijn in hun ogen de grootste problemen? En hoe staat het volgens hen met de tolerantie in deze stad? Zes jonge 'Amsterdammertjes' vertellen.

TEKST WILFRIED KERSSSENS FOTOGRAFIE JACQUELINE DERSJANT MET DANK AAN DAPHNE GRIMMELIKHUIJSE, DIRECTEUR HART VOOR AMSTERDAM

Billie Nuchelmans (14) doet aan atletiek en kan goed tekenen. Samen met zijn ouders en twee broers is hij vaak te vinden in hun tuinhuis op Zeeburgereiland.

Hoe zou jij Amsterdam omschrijven?
'Als een stad met veel water en huizen. Ik denk bij Amsterdam verder aan de grachten en de vele toeristen die er naartoe komen.'

Wat maakt Amsterdam leuk?
'Dat ik alles op de fiets kan bereiken. En het is er gelukkig niet zo stil; er gebeurt nog eens wat in de stad.'

In welke buurt woon jij en hoe vind je het daar?
'Ik woon in Oostenburg. Het is er niet altijd

leuk; er zijn bepaalde mensen die bij ons in het trappenhuis drugs dealen. Het ruikt er naar wiet. Ik heb niet zo veel contact met de kinderen in de buurt. Het is wel leuk dat we vlakbij Nemo en de Bieb wonen.

Waar in Amsterdam voel jij je het prettigst?
'Op Zeeburgereiland, in en rondom ons tuinhuis op het terrein van Tuindersvereniging Blijkmeer. Er zijn daar veel kinderen waar ik mee speel. Helaas moeten we in januari weg. Alles wordt gesloopt, ze gaan er flats bouwen.'

Naar welke plek ga je liever niet?
'Vroeger kreeg ik op het Buikslotermeerplein altijd buikpijn. Nu heb ik dat niet meer.

Tegenwoordig zijn er geen plekken waar ik niet heen wil.'

Wat zijn de grootste problemen van de stad?
'Er worden veel fietsen gestolen. En het wordt minder groen. De stad wordt steeds meer volgebouwd, zoals op Zeeburgereiland. Al die files in de stad en op de ringweg vind ik ook een probleem.'

Amsterdam staat bekend als een tolerante stad. Wat is jouw mening daarover?
'Dat tolerante vind ik wel meevallen. Ik had op de basisschool lang haar en daar was niet iedereen even aardig over. Dan zeiden ze meisje tegen me. En er worden homo's in elkaar geslagen, dat is ook niet echt tolerant.'

Hanae Kalai (16) ambieert een carrière in de politiek. In die hoedanigheid wil ze opkomen voor vrouwen uit etnische minderheidsgroepen.

Hoe zou jij Amsterdam omschrijven?
'Amsterdam is mijn thuis. De stad waar ik geboren en getogen ben. Het is een stad met een hoog voorzieningenniveau: er zijn veel winkels en op elke straathoek vind je wel een snackbar. We zitten hier niet in the middle of nowhere.'

Wat maakt Amsterdam leuk?
'Je verveelt je hier niet gauw: er is altijd wat te doen. Het leven gaat dag en nacht door in Amsterdam.'

In welke buurt woon jij en hoe vind je het daar?
'In Slotervaart, vlakbij de Sloterplas. Het is er rustig, met veel bomen en ander groen. Ik heb weinig contact met de burens, maar mijn beste vriendin woont naast me. Er is geen verbroedering in de buurt, er wordt veel geroddeld.'

Waar in Amsterdam voel jij je het prettigst?
'In het centrum. Daar kan ik me lekker uitleven. Ik ben een mensenmens. Ik houd er van om mensen te bekijken en te leren kennen. In het centrum kan dat.'

Naar welke plek ga je liever niet?
'Naar steegjes en afgelegen plekken. Daar kom je van die beroerde mensen tegen, zoals junkies.'

Wat zijn de grootste problemen van de stad?
'De scheiding tussen bevolkingsgroepen. Er zijn witte en zwarte wijken. Verder is de criminaliteit een probleem. Ik ben een keer beroofd. Ik vroeg aan de rover of ik mijn tas mocht houden. Mijn portemonnee kon hij meenemen. Dat vond hij goed.'

Amsterdam staat bekend als een tolerante stad. Wat is jouw mening daarover?

'Ik vind Amsterdam niet zo tolerant. Kijk naar wat er met Theo van Gogh is gebeurd. En een homostel kan maar beter niet door Amsterdam-West lopen, want dan worden ze raar aangekeken of mishandeld. Mensen maken onderscheid, zowel autochtonen als allochtonen. Toch denk ik dat het door het integratiebeleid van de overheid en door de nieuwe, jonge generaties, beter zal gaan.'

Lotte Spaargaren (16) is lid van Circus Elleboog. Ze rijdt met het grootste gemak rond op een fiets met één wiel.

Hoe zou jij Amsterdam omschrijven?

Als een mooie stad met veel leuke mensen. Er zijn heel veel fietsen. De toeristen rijden op Yellow Bikes. Die kunnen irritant zijn als ze midden op de weg rijden.'

Wat maakt Amsterdam leuk?

'Het is gezellig. Iedereen is aardig. Je kunt goed shoppen, er zijn veel uitgaansgelegenheden en mooie parken. En je kunt elke sport of hobby kiezen die je wilt; voor alles is er wel een club in de stad.'

In welke buurt woon jij en hoe vind je het daar?

'Op Bickerseiland. Veel mensen kennen elkaar en er hangt een relaxte sfeer. Het Hendrik Jonkerplein waar ik op uitkijk, is mooi en rustig. Het is leuk om er te wonen.'

Waar in Amsterdam voel jij je het prettigst?

'Thuis en bij Circus Elleboog. Daar kan ik me uitleven, met vertrouwde mensen die het leuk vinden om gek te doen.'

Naar welke plek ga je liever niet?

's Avonds en 's nachts kom ik liever niet in Zuidoost en Bos en Lommer. Daar zijn vieze

oude mannetjes. Vriendinnen van mij zijn daar bedreigd op straat.'

Wat zijn de grootste problemen van de stad?

'Er zijn teveel auto's. Je kunt met de auto niet normaal de stad in, want je staat zo vast. En er mag wel wat meer natuur komen. Voor de rest zou ik geen problemen kunnen noemen.'

Amsterdam staat bekend als een tolerante stad. Wat is jouw mening daarover?

Dat klopt wel. Amsterdam is multicultureel, er zijn veel gemengde scholen en de mensen zijn aardig tegen elkaar.'

Tevin 'Spanker' Plaatje (18) heeft één grote passie: muziek, en dan vooral hiphop en R&B. Hij brengt veel tijd door in het gebouw van de Stichting ISH in Osdorp.

Hoe zou jij Amsterdam omschrijven?

'Amsterdam is perfect. Ik kan dat niet goed uitleggen, het is een gevoel.'

Wat maakt Amsterdam leuk?

'De oude huizen, ze doen me aan vroeger denken. En het Vondelpark. Het is lekker om daar in het groen te zitten met mijn vrienden.'

In welke buurt woon jij en hoe vind je het daar?

'In Nieuwendam, in Noord. Het ene moment is het daar oké, het andere moment wat minder. Bijvoorbeeld door jongens die aan criminaliteit doen. Jongere kinderen zien dat gedrag en nemen het over.'

Waar in Amsterdam voel jij je het prettigst?

'Op en rondom de Dam. Als je daar zit kun je zomaar in gesprek raken met vreemden. Dat gebeurt eigenlijk vaak, ik vind dat wel grappig.'

Naar welke plek ga je liever niet?

'Naar Amsterdam-Zuid. Het is saai daar. Behalve op Koninginnedag en tijdens de Uitmarkt. En er wonen bekaakte mensen.'

Wat zijn de grootste problemen van de stad?

'De zwervers. Als ik bij Kentucky Fried Chicken zit te eten, vragen ze me om een euro. Ik vind dat vervelend. Maar ik geef wel eens wat, hoor.'

Amsterdam staat bekend als een tolerante stad. Wat is jouw mening daarover?

'Niet iedereen is tolerant. Er zijn mensen die discrimineren op huidskleur. Mijn Marokkaanse vrienden hebben daar last van. Die worden in bepaalde tenten niet toegelaten omdat ze gekleurd zijn. En in het verkeer houdt men niet echt rekening met elkaar. Als iemand haast heeft en daarom door rood rijdt, zijn de andere weggebruikers snel aangebrand.'

Junior Perez-matos (14) is de volledige naam van rapper JPM. Op youtube.com staat onder 'Damsco' een rapnummer dat hij samen met zijn vriend Jerry over Amsterdam heeft gemaakt. Ook hij is bijna dagelijks te vinden bij de Stichting ISH in Osdorp.

Hoe zou jij Amsterdam omschrijven?

'Als ik aan Amsterdam denk, zie ik de Bijlmer voor me, en het centrum. Het is een mooie stad maar er is teveel graffiti.'

Wat maakt Amsterdam leuk?

'De metro! Je kunt snel naar alle plekken in de stad.'

In welke buurt woon jij en hoe vind je het daar?

'Reigersbos, in de Bijlmer. Het is daar rustig en er wonen normale mensen. In Kraaiennest, waar ik eerst woonde, wonen veel mensen die herrie maken.'

Waar in Amsterdam voel jij je het prettigst?

'Hier bij ISH. Ik kan hier lekker rappen en rondhangen in de zalen. Ik heb hier vrienden.'

Naar welke plek ga je liever niet?

'Naar Venserpolder. Het is er onveilig. Er wordt elke week wel een keer geschoten. Laatst is daar een jongen expres van zijn scooter gereden door een auto.'

Wat zijn de grootste problemen van de stad?

'Misschien de criminaliteit, maar eigenlijk vind ik het hier wel goed gaan.'

Amsterdam staat bekend als een tolerante stad. Wat is jouw mening daarover?

'Soms wel, soms niet. Op school worden mensen gepest om hun afkomst. Maar meestal is er toch wel respect voor elkaar.'

Flor Silva da Cruz (16) danst graag, street-dance. Binnenkort gaat ze een cursus hiphopdansen doen. Ze wil graag professioneel danseres worden, maar ze betwijfelt of ze daar goed genoeg voor is.'

Hoe zou jij Amsterdam omschrijven?

'Als een stad met veel coffeeshops en water. Er is geen natuur en er lopen veel gestresste, chagrijnige mensen rond. Hoewel, sinds ik op vakantie in Frankrijk ben geweest, weet ik dat het hier wel meevalt. In Frankrijk zijn de mensen nóg chagrijniger.'

Wat maakt Amsterdam leuk?

'Je kunt er goed shoppen. En met een bootje door de grachten varen is te gek.'

In welke buurt woon jij en hoe vind je het daar?

'In de Baarsjes. Ik woon in een woongroep en heb daardoor altijd mensen om me heen. Dat is gezellig. En het is heerlijk winkelen in de Kinkerstraat. Er zijn daar veel modewinkels.'

Waar in Amsterdam voel jij je het prettigst?

'In Oost, in de buurt van uitgaanscentrum Panama. Mijn vriendin woont daar. Het is daar gezellig en veel mensen kennen elkaar.'

Naar welke plek ga je liever niet?

'Naar Geuzenveld en Bos en Lommer. Daar wonen mensen waar ik niet zo goed mee kan opschieten.'

Wat zijn de grootste problemen van de stad?

'Dat er mensen worden vermoord. Er wordt veel ruzie gemaakt in de stad. En mensen zijn erg onvoorzichtig in het verkeer, zowel automobilisten als fietsers. Een probleem is ook dat het hier altijd koud is.'

Amsterdam staat bekend als een tolerante stad. Wat is jouw mening daarover?

'Dat beeld is terecht. Als ik het met andere landen vergelijk zijn we hier erg vrij.'

MOEDER MET EEN MISSIE

Zonder Regina Mac-Nack zou er in de Bijlmer veel vaker op een houtje gebeten worden. De 'Moeder van Zuidoost' ontfermt zich met hart en ziel over daklozen, verslaafden en minima. NAP loopt een dag mee en steekt en passant de handen uit de mouwen.

TEKST MARLEEN VOS FOTOGRAFIE JACQUELINE DERSJANT

JESUS
NEVER
FAILS

THANK
YOU
JESUS

BY
HIS
GRACE

Xxxx xxxx xxxxx woonark is ontworpen in samenwerking met de architect Marc Prosmann. Het terras wordt intensief gebruikt. Je kunt met de boot tot aan de voordeur varen.

Ik koop wel eens een daklozenkrant, mijn kleding gaat naar 'het goede doel' en ook de ongetalenteerde straatmuzikant op de hoek kan in een vrolijke bui op wat kleingeld rekenen. Maar om nou mijn leven te wijden aan de hulpbehoevende medemens, dat is andere koek. Toch is dat voor Regina Mac-Nack (47) de gewoonste zaak van de wereld. Ze is een warme, struise verschijning: haar in een staartje, sportieve kleding, een vriendelijke lach. En een werkelijk non-stop rinkelende telefoon. Omdat ons gesprek zo niet van de grond komt, zit ik binnen de kortste keren met een beker vruchtensap voor de tv een documentaire over haar werk te bekijken. Zo kan het natuurlijk ook. Voor wie het stadsnieuws volgt, is Regina geen onbekende. Naast de vele onderscheidingen was ze een paar jaar geleden hot news als Amsterdammer van het Jaar 2005,

een Paroolonderscheiding. De missie van Regina begon in 1996. Na een medische fout zou ze waarschijnlijk nooit meer goed kunnen lopen. Ze bad voor genezing en beloofde God dat wanneer hij haar gebeden verhoorde, zij zich als tegenprestatie zou inzetten voor anderen. Nu roept iedereen wel eens wat, zeker in zo'n situatie, maar Regina hield woord. Na haar bijzondere genezing, begon ze met het uitdelen van warme maaltijden aan junks op de Zeedijk. Enige tijd later startte ze met voedselpakketten voor arme stadsgenoten en het ontbijtjes voor schoolkinderen die dat thuis niet kregen. Tegenwoordig maakt ze samen met haar man Roy Sam (56) en de kinderen Esther (25), Bianca (21) Harvey (17) en Roy (15), en natuurlijk de vrijwilligers van haar stichting 'Er is Hoop voor Morgen', voedselpakketten voor ongeveer vierhonderd huishoudens in Amsterdam Zuidoost. Wekelijks voorziet ze rond

de zeventig verslaafden en dak- en thuislozen van een gezonde hap. Regina vertelt tussen de telefoongesprekken door: 'Kinderen zitten met hoofdpijn van de honger in de klas, dat kan toch niet?' Naast voedsel is voor haar het sociale aspect en praktisch advies belangrijk. 'Er komen hier elke woensdagmiddag moeders met kinderen langs. We knutselen, spelen en praten wat en koken een gezonde maaltijd. Op zondagmiddag organiseer ik bijeenkomsten waarbij het evangelie centraal staat en na afloop eten we gezamenlijk. Ook ben ik van de zomer met een groep kinderen en begeleiders naar Pony-park Slagharen geweest. Zo zijn kinderen die nooit op vakantie kunnen er toch even uit.'

Brood en mueslibollen
Het kloppende hart van de stichting is geen enorm distributiecentrum, maar de kleine woonkamer van Regina's rijtjeshuis in de

Bijlmer. Vandaag staat de doorzonkamer vol enorme blauwe zakken gevuld met meergranen broden, witte knip, bolletjes... Ik signaleer zelfs mueslibollen en kaasstengels. In de tuin staan nog eens tientallen kratten met groente en fruit. Regina legt uit dat het voedsel niet van supermarkten komt, maar van boeren, particulieren en groothandelaren. 'Supermarkten vernietigen het liever of ze verkopen het om er veevoer van te maken. En dat natuurlijk maar om één reden: geld. Wat een krankzinnige verspilling hè?' Het is tijd voor actie. Met een volgeladen auto gaan we op pad om voedsel uit te delen aan dak- en thuislozen (meestal verslaafden). Op een van de vaste uitdeelplekken worden we enthousiast onthaald door een groepje mannen. Regina heeft voor iedereen een goed woord, een knuffel en de zegen van God. 'Vroeger dacht ik eigen schuld, dikke bult, maar verslaafden zijn ook mensen. Achter

hun verslaving schuilt een trauma waardoor ze hun zelfrespect hebben verloren. Nuchter nadenken vermijden ze liever, daardoor glijden ze steeds verder af. Ik bid met ze en stimuleer ze om te stoppen met gebruiken. Maar dat moeten ze wel zelf willen, anders lukt dat natuurlijk niet.' Ik heb de smaak van het uitdelen helemaal te pakken. Iedereen mag nemen wat hij wil. Het is mooi om te zien hoe de mannen genieten. Weer eens wat anders: geen flesje bier, maar een beker melk aan de mond. Door onze camera en schrijfblok hebben we het woord 'aandacht' wel erg groot op ons voorhoofd staan, waardoor sommigen ons óveral volgen. Om gek van te worden, maar Regina blijft volledig zen. 'Geduld zit in mijn aard, anders zou ik dit werk nooit volhouden. Aandacht is zo ontzettend belangrijk voor ze. Ik krijg wel tachtig telefoontjes per dag van mensen die een luisterend oor zoeken.'

Voedselbank Amsterdam
Het verstrekken van voedselpakketten aan mensen aan de onderkant van de samenleving en hen in contact brengen met hulpverlenende instanties, zodat voedselhulp in de toekomst niet meer nodig is, zijn de kerntaken van de VBA. De VBA werkt met de landelijke voedselhulpnorm van een besteedbaar maandelijks inkomen van € 150,- (na aftrek van de vaste lasten) voor een eenpersoonshuishouden. Voor elke volgende volwassene binnen een huishouden wordt de norm vermeerderd met € 50,- en voor elk kind met € 25,-.
www.amsterdam.voedselbank.org.

Politieke keuze

Regina Mac-Nack werd in 2006 actief in de politiek. Ze stond dat jaar op vijfde plek van de kandidatenlijst voor de ChristenUnie in Amsterdam-Zuidoost. Over haar politieke keuze zegt ze: 'De gevestigde politiek laat het afweten op het gebied van armoedebestrijding. Zij nemen hun verantwoordelijkheden niet. Ik ben lid van ChristenUnie omdat ik daarmee een partij steun die bouwt op de eeuwige rots in de branding, Christus. Ik verwacht in de politiek een

structurele oplossing te kunnen bieden in de strijd tegen de armoede.' Vanuit haar locatie in Amsterdam Zuidoost doet ze meer dan alleen voedsel uitdelen. Ze geeft budgetteringslessen, vangt jongeren op en ondersteunt verslaafden bij het opbouwen van een nieuw leven zonder drugs. Veel verslaafden zijn mede door haar hulp afgekickt en werken nu als vrijwilliger bij haar stichting. Bij het ter perse gaan van deze editie heeft Regina, Kouwenoord 62 toegewezen

gekregen door Woningstichting De Key. Ze mag deze locatie gebruiken voor een symbolisch bedrag van één euro per jaar. Het kinderkookwerk, de zondagmiddagbijeenkomsten en koken voor verslaafden organiseert voortaan vanuit hier. Voedsel blijft ze uitdelen vanuit haar eigen woning.

ER IS HOOP VOOR MORGEN
Maldenhof 214
1106 EX Amsterdam

T 020 3652352
M 06 22189647

Xxxx xxxx woonark is ontworpen in samenwerking met de architect Marc Prozman. Het terras wordt intensief gebruikt. Je kunt met de boot tot aan de voordeur varen.

Regina is er van overtuigd dat ze met de hulp van God meer bereikt dan de reguliere hulp instanties. Per week worden er in Zuidoost twee à drie gezinnen uit hun huis gezet. Regina weet dit regelmatig te voorkomen en heeft al veel jongeren van de straat gehaald. 'Ik houd van concrete hulp met direct resultaat.' Eenmaal terug in de woning van Regina mogen we opnieuw de handen uit de mouwen steken; binnen de kortste keren sta ik met twee andere vrijwilligers tot aan mijn ellebogen in de verse vis. Een blik op de rest van de inhoud van de pakketten van vandaag: fruitbakjes, melk, brood, beleg, rauwkost, sla, broccoli, paprika, vleesvariatiemix, aardappelen en pasta of rijst. 'Ik kies voor de meest essentiële levensmiddelen', zegt Regina resoluut. 'Snoep dus niet, daar zitten onvoldoende bouwstoffen in. Met de feestdagen doen we iets extra's: paaseitjes met Pasen en oliebolmix met oud en nieuw.'

'Dit werk vreet energie, maar ik krijg er veel voor terug.'

niet vergoed krijg.' Mede dankzij haar bekendheid kwam er meer sponsorgeld binnen bij de VBA. Vooral na de verkiezing Amsterdammer van het Jaar - waar overigens geen financiële beloning tegenoverstaat maar een fiets. 'Het wrange was dat ik van dat geld niets terugzag. Ik heb regelmatig mijn spaargeld aangesproken.'

Een andere reden voor de breuk was het geloof. 'Ik moest van de VBA God scheiden van mijn werk, terwijl ik het niet zonder Hem kan. Ook mocht ik geen mensen helpen die buiten het boekje van de VBA vallen, zoals verslaafden, illegalen en bejaarden. Kortom, ik moest mijn werkwijze en visie na ruim tien jaar aanpassen. Vandaar dat ik sinds vorig jaar mei niet meer met de VBA samen werk.' Toch bleven de mensen massaal naar haar toe komen. 'Waarschijnlijk omdat ze bij mij meer krijgen dan voedsel: aandacht, een kopje koffie, hulp om hun leven weer op de rails te krijgen. Stoppen was geen optie. Ik wil best samenwerken, zodat we onze capaciteiten nog beter kunnen inzetten, maar dan moet de VBA me niet aan banden leggen. Zo'n discussie- ▶

Eigen bijdrage

Regina vraagt een vrijwillige bijdrage van één of twee euro, zodat ze haar liefdadigheidswerk kan blijven doen. Maar die bijdrage is ook een van de redenen waarom Regina en de Voedselbank Amsterdam (VBA) niet meer samenwerken. Hoewel Regina de VBA Zuidoost ooit heeft helpen opzetten, gaat alle financiële steun van het stadsdeel aan de VBA tegenwoordig aan haar neus voorbij. 'Ik mag geen vrijwillige bijdrage vragen omdat het voedsel dat ik uitdeel gratis is. Maar die bijdrage is onmisbaar omdat ik mijn onkosten

sie schiet trouwens compleet ons beider doel voorbij, daar is niemand bij gebaat, zeker daklozen en minima niet.'

Peter Boterman, perswoordvoerder van de VBA, laat desgevraagd weten dat de zaak 'Regina' voor hen een afgesloten hoofdstuk is. De organisatie wil zich volledig richten op haar kerntaken (zie kader: Voedselbank Amsterdam).

Buiten de boot

Langzaam stroomt het epicentrum van Regina vol. Haar huis en tuin staan vol met mensen die een pakket komen afhalen. Het voedsel ziet er lekker uit en er is zeker niet over datum, zoals wel eens beweerd wordt. Oké, het is natuurlijk eten wat de pot schaft, maar ik betrap me erop dat ik een moment denk: zo'n pakket ziet er best goed uit. Maar een gesprek met een vrouw die door ziekte van haar man en onvoldoende verzekering, met haar gezin moet rondkomen van vijftienzeventig euro per

week, zet me met beide beentjes op de grond. Het voedselpakket dat zij in ontvangst neemt, is voor de hele week. En als het op is, dan is het wel op!

Regina kan niet vaak genoeg zeggen dat niemand zich hoeft te schamen. En dat kan ik alleen maar beamen. Het is pas gênant dat voedselbanken in een rijk land als Nederland nodig zijn. Door bureaucratie en ondoorzichtigheid vallen er veel mensen buiten de boot. 'Voedselbanken zouden niet nodig moeten zijn', meent ook Regina, 'maar de praktijk is dat er in Amsterdam een dikke honderd en veertigduizend mensen onder de armoedegrens leven. Sommigen hebben na aftrek van de vaste lasten en afbetaling van hun schulden niets over om van te leven.'

Het bericht dat volgend jaar de koopkracht er voor bijna alle huishoudens op achteruit gaat, voelen vooral de minima in hun portemonnee. 'Er is zoveel armoede en dat wordt eerder

'Ik houd van concrete hulp met direct resultaat'

meer dan minder. Zolang ik sterk ben, wil ik dit werk blijven doen, het is mijn roeping. Ik kan erg emotioneel worden van het feit dat ik honderden gezinnen onder mijn hoede heb. Maar helaas, goede wil alleen is onvoldoende. Het draait bij dit werk vooral om geld. Structurele steun is welkom. Mocht er iemand een tweedehands busje over hebben. Dat zou erg fijn zijn. Gelukkig staat mijn gezin achter me en draagt iedereen van de familie een steentje bij. Bovendien geloof ik dat God zijn grote hand blijft uitsteken. Je ziet het aan mijn gezicht hè? Mijn zorgen zie je er niet aan af. Dit werk vreet energie, maar ik krijg er veel voor terug.' ◀